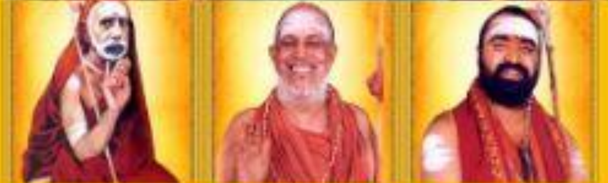
Guru Samarpanam Series

50 Divine Thoughs by Paramacharya

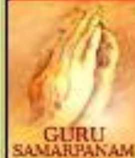

ಪರಮಾಚಾರ್ಯರ 50 ದೈವಿಕ ಅಲೋಚನೆಗಳು

Kannada Compillation by L. Srinivas

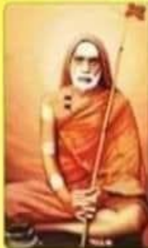

02

ಉದ್ದೇಶ

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ದೇವರ ಸಹಾಯವಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ನಾನು ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಪರಿಣಿತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಿರುವ ದೇವತಾ ಪುರುಷರ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ 50 ರ ನಂತರದ ಜೀವನವನ್ನು ಸದ್ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮುಡುಪಿಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿ, ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೊರೆದು ಯಾವ ಪರಿಣಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ವೈದಿಕ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಗುರುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರವಿರಿಸಿ ಹೊರಟೆ. ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಡೆಯನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಮಲೆಯಾಳದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸತ್ಪುರುಷರು ನಮ್ಮ ವೈಧೀಕ ಧರ್ಮ ಉಳಿಯುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಾಗೂ ನವೀನ ಕಾಲದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರು ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ವೈಧಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ತುಲುಮೆಗೊಳಿಸಿ ಅನಾವಶ್ಯವನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಈ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಆಚರಿಸಲು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಕಿರಿದಾಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮನಗೊಂಡೆ. ಹಾಗೂ ನನ್ನಂತೆಯೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಮೂಲವನ್ನೆ ತೊರೆದು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಿನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ನಾವು ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತೆ ಕನ್ನಡದ ನೆಲದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಮಾತೃಬಾಷೆಯಾದ ತಮಿಳು ತಿಳಿಯದಂತಹ ಜನರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದ್ರಾವಿಡ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ತಿಳಿಯಲೆಂದು ವಿಧ್ವಾಂಸನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ನಾವೇ ಏಕೆ ಇದರ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದು ಮನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿತು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕಾಂಚಿ ಗುರುಗಳ ಪ್ರಸಾದವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಇದನ್ನೆ ಸಂಕೇತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ Guru Samarpanam Series ನಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಕೆಲವು ತತ್ವ ಭೋದನೆಗಳಿಂದಲೇ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇದೆಲ್ಲವೂ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದೆ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಸಹಿತ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅವರ ಅವಶ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಲಿಪಿಭಾಸಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ರಾಮಮೂರ್ತಿ ನಗರ,

ಬೆಂಗಳೂರು. 16

srikamkri@gmail.com

Guru Samarpanam Series – 002

ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಕಂಚಿ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸರಸ್ವತಿಯವರ

50 ದೈವಿಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು

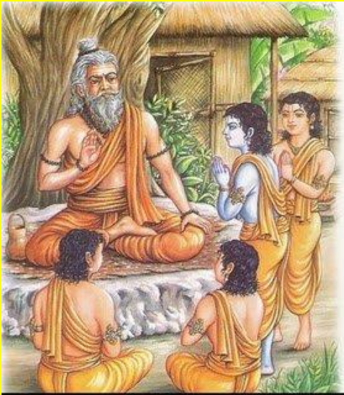
ಆದಿಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರ ಮುಂದುವರೆದ ಉಪನ್ಯಾಸಕರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಸನಾತನ ವೈದಿಕ ಮಾರ್ಗದ ದಾರಿದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, 68 ನೇ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತಿಯವರು ಆದಿ ಶಂಕರರಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಕರ್ಮ - ಭಕ್ತಿ- ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನರ ಜ್ಞಾನ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಆದರ್ಶ ಮತ್ತು ಈ ಶತಮಾನದ ಅದೃಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಕಲಿತ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ, ಅವರು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಇವುಗಳು 4000 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುಟಗಳಷ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇಂಡೋನೇಷ್ಯಾ ದೇಶವು ಭಾರತವನ್ನು ಅವರ ಮಾತು, ಅಭ್ಯಾಸ, ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು (ಕಾಂಚಿಯ ಋಷಿ) ಇಂಡೋನೇಷಿಯಾದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ. "ಡಿವೈನ್ ನೆಕ್ಟರ್ 50" ಹೆಸರಿನ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇಂಡೋನೇಷಿಯನ್ ಭಾಷೆಗೆ IBA NOOR AND STAFF "REALIA" ಇಂಡೋನೇಷಿಯನ್ ಭಾಷಾ ಶಾಲೆ, ಯೋಗಕರ್ತ, ಇಂಡೋನೇಷ್ಯಾ ಮತ್ತು P.T. ಇಸ್ಪಾಟ್ ಇಂಡೋ, ಸುರಬಾಯ, ಇಂಡೋನೇಷ್ಯಾದ P. R. ದಂಡಪಾನಿಯವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದಕ್ಕೆ UCO ಬ್ಯಾಂಕ್ನ N. ರಾಜನ್, ಮದ್ರಾಸ್ ಸಂಯೋಜಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು IBA NOOR, STAFF of "REALIA", P.R. ದಂಡಪಾಣಿ ಮತ್ತು N. ರಾಜನ್ ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಇಂಡೋನೇಷಿಯನ್ನರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಮಹಾತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿ ಸಮೇತ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಉದಾತ್ತ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು ಎಲ್ಲಾ

ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವವರಾಗಲಿ ಮತ್ತು ನಾವು ನಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇವೆ.

1 ನಮ್ಮ ದುಃಖಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಅನುಗ್ರಹದ ಔಷಧಿಯು ದೇವರಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಹನೆಯು ನಮ್ಮ ದುಃಖಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಅನುಗ್ರಹದ ಔಷಧವಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ದೇವಾಲಯಗಳು ಆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ನಾವು ಯಾವುದೇ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳೂ / ಕಾಣಿಕೆಗಳು ದೇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿವೆ.

2 ಎಲ್ಲದರ ಒಳಗಿರುವ "ಇದು" ಎಂದು ಕಾಣುವ ಮೂಲ. ಒಳಗಿರುವ ಮತ್ತು "ಇದು" ಎಂದು ಎಂಬುದೆ ದೇವರು. ಇದು ವಾಸ್ತವ. ಅದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿದೆ. ಸೀಮಿತವಾದದ್ದು ಸಾಧನಾ; ಅನಿಯಮಿತವಾದದ್ದು ಅಂತ್ಯ.

3 ಒಬ್ಬ ಸರಿಯಾದ ಆಚಾರ್ಯ ಯಾರೆಂದರೆ ಯಾರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ನಿರ್ಣಾಯಕ

ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಜನರು ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಗಳಿಸುವಂತೆ ದಾರಿ ದೀಪವಾಗಿರುವವರು. ಅವರು ಸ್ವತಃ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನುಭವದಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ

4 ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳು, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು, ಟ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳನ್ನು ಅಗೆಯುವುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವಾಗ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಅವಮಾನ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಲ್ಮಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಲೆದಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡದೆ ಮಾನಸಿಕ ಏಕಮುಖತೆಯಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೇರಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಟ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳನ್ನು ಅಗೆಯುವುದು, ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಇತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಮ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ತ್ಯಾಗ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಇಷ್ಟಂ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ, ನಮಗೆ ಇಷ್ಟಪೂರ್ತಂ ಎಂಬ ಪದವಿದೆ.

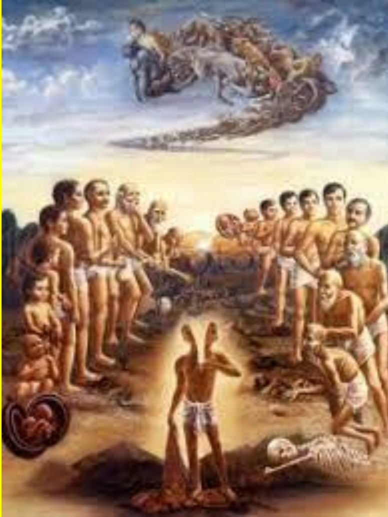
5 ನೀವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಏಕೈಕ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿ. ಯಾವುದೇ ಅಗತ್ಯವು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರಬೇಕು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕ್ರಿಯೆ ಇರಲಿ. ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷ, ಕೋಪ ಮತ್ತು ದುರುದ್ದೇಶದಂತಹ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ಪ್ರೀತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳ ಆಧಾರ ತತ್ವವಾಗಿದ್ದರೆ. ಆಗ ಪ್ರಪಂಚದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖಾಯಿಲೆಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ.

6 ಇತರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾವು ಮಾಡುವ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಅನೇಕ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ

ಮತ್ತು ಕಟುವಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಏಕೆ ಹುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ - "ನಾನು ಹಲವು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ದೇವರು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡು, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?" ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡದಂತೆ ನಮಗೆ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

7 ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮನ್ ನಾರಾಯಣ ಒಂದೇ. ಅವರು ಇಬ್ಬರಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ನಿರ್ಣಾಯಕ ನೋಟವಾಗಿದೆ. ಹೆಸರುಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ರೂಪಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಾಸ್ತವವು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

8 ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಸಂಪಾದಿಸಲು, ತಿನ್ನಲು, ಪ್ರತಿದಿನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಲು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಾಯಲು? ಗಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಂಕಟಪಡುವ ಬದಲು, ನಾವು ಈಗ ಸಾಯಬಾರದೇ? ಮರು ಜನ್ಮವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದೇ ಜನ್ಮದ ಉದ್ದೇಶ. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರ ಲಂಬವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬದಲು, ಆತನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡಲು ಲಂಬವಾಗಿ

ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವರ ಚಿತ್ತವಾಗಿದೆ. ಸ್ವರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ದೇವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ; ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆತ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಏನನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ನಾವು ಮರು-ಜನ್ಮವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ; ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಪಾಪಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ.

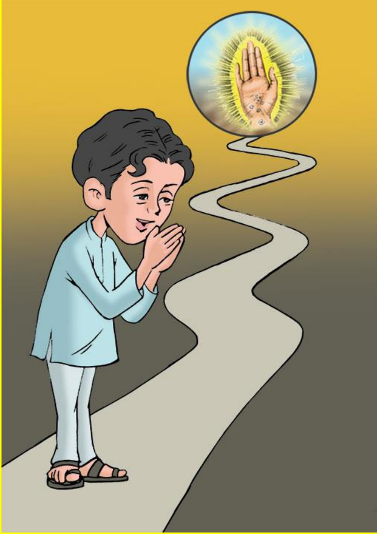
9 ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದಾಗ ಅದು ಸುಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಪ್ಪು ಶೇಷವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸುಟ್ಟರೆ, ಅದು ಬಿಳಿ ಬೂದಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಸುಟ್ಟಾಗಲೂ ಬಿಳಿ ಬೂದಿ ಬಿಳಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಿಳಿಯು ಅಂತಿಮ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ವಜ್ರ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಒಂದು ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಬಿಳಿ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಬಿಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಟಿಮೇಟ್ ರಿಯಾಲಿಟಿ ಎಂದರೆ ಶಿವನಾಗಿದ್ದು ಅವನು ಬಿಳಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ವತಿಯು ಕಪಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಶೇಷವು ಶಿವ. ಭೌತಿಕ ಸಮತಲದಲ್ಲಿರುವ ಬೂದಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಮತಲದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವನಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಬೂದಿಯಿಂದ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಅದು ನಮಗೆ ಶಿವನನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ಶಿವ.

10 ಸುಗುಣ ದೇವರು ಮತ್ತು ನಿರ್ಗುಣ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಣ್ಣಗಳು ಬೆರೆತಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಸೂರ್ಯನ ಬಣ್ಣರಹಿತ ಬಿಳಿ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಎಂಬ

ಗುಣದಿಂದ, ದೇವರು ನಿರ್ಗುಣನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಅರಿವಾಗಿ ಗುಣಲಕ್ಷಣ ವ್ಯಾಮೋಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗ ತೊಡಗುತ್ತದೆ.

11 ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಾವು ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹಲವು ಸತ್ಯಗಳಿವೆ ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ಸತ್ಯ, ಭೂಗೋಳ ಒಂದು ಸತ್ಯ, ಗಣಿತ ಒಂದು ಸತ್ಯ. ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ವಿಷಯವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಇತರರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅಂಶವಿದೆ. ಭೌಗೋಳಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಏಷ್ಯಾ, ಆಫ್ರಿಕಾ, ಮದ್ರಾಸ್, ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಕಲ್ಪನೆಯ ಮೂಲಕ ನಾವು "ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿ" "ಕಣಿವೆ", ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ನಾವು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಸತ್ಯವು ದೇವರು ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆತನನ್ನು ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಯೋಚಿಸುವುದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಫಲ.

12 ಶಿಕ್ಷಣದ ಉಪಯೋಗವೇನು? ಇದರ ಮೊದಲ ಬಳಕೆ ವಿನಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು. ಹಳೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು "ವಿನೇಯನ್" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅಂದರೆ ವಿನಮ್ರತೆ ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಎಂದರೆ ಅದು ಆತನ ಗುರುವಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಫಲವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ರತೆ ಇಲ್ಲದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಶಿಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಇಂದಿಗೂ ಇದೆ ಆದರೆ ವಿಧಾನಗಳು ಬದಲಾಗಿವೆ. ಔಷಧವು ಒಂದೇ ಆದರೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿದರೆ ಔಷಧವು ವಿಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಇಂದು ಕೇವಲ

ಜೀವನೋಪಾಯದ ಸಾಧನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಗುರು-ಕುಲ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.

13 ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ದೇವರು ಸತ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಜ್ಞಾನವು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸಬೇಕು ಅದರ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅದು ದೇವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಗುರಿಯು ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೊದಲ ಫಲವು ನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರಣವಾಗಿರಬೇಕು.

14 ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತಿಯು ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಲ್ಪತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

15 ನಾವು ಆತ್ಮನನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ ಅದರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಇರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ನಮಗೆ ಸಗುಣ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಗಳು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು.

16 ಒಂದು ಗುಂಪು, ಸಮಾಜ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ನಾಯಕರಾಗಿರುವವರು ಸ್ಥಾಪಿತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ / ಪೂಜಾರಾಧನೆಯ ಅಗತ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಜನರು ಸಹ ಅವರನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೆಟ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲಿದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗೆ

ಲಗತ್ತಿಸಬೇಕು: ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ತಾನೇ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರು ಇರುವ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಸುವುದು ನಾಯಕರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆರಾಧನಾ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬಾರದು.

17 ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಅನೇಕ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಶಿವಪುರಾಣ, ವಿಷ್ಣುಪುರಾಣ, ಸ್ಕಂಧಂ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವಿದೆ.

18 ಆದ್ದರಿಂದ ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ (ದೇವಾಲಯ ಪೂಜಾ) ಪದ್ಧತಿ ಕೂಡ. ಆದರೆ ಗೀತೆಯ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವೇನು? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಜಾವಾದಂತಹ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಗೀತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಊಹೆಯೆಂದರೆ ಅದು ಬಾಂಧವ್ಯದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಕಾರಣ – ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದೆ, ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಬಂಧು ಮತ್ತು ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

19 ಆಳವಾದ ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಿಂಸಾ ಒಂದು ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಅಥವಾ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾವು ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾವು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ಅಂತ್ಯವು ದುಃಖವಾಗಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುವ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ಅಲ್ಲ. ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ನನ್ನನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ನಾವು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬಾರದೇ? ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಸುಳ್ಳು ಜ್ಞಾನ ಇರುವವರೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ದೇವರು ಎಲ್ಲರು ಒಂದು ಎಂದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾವು ಪಡೆದರೆ ನಾವು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರುವ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅದೇ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ; ಇದು ಅಹಿಂಸಾ ಚಿಹ್ನೆ.

20 ಆಹಾರ, ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದುಃಖವನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಆತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದರೆ ನಾವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬಹುದು. ದೇವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಯಜಮಾನ. ಯಾವಾಗಲೂ ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಆತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ ನಮ್ಮ ಹೊಗಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಅವಹೇಳನ ಕ್ರಿಯೆ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಡ್ಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆತನಿಂದಲೇ ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲು ಅದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ.

21 ಏಕೆ ಅನೇಕ ದೇವರುಗಳು? ಒಂದೇ ಒಂದು ಇದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇತರ ಧರ್ಮಗಳು ಒಬ್ಬ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹಲವು ಅಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಅನುಮಾನಗಳಿಂದ ನಾವು ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹಸಿವು ನೀಗಿಸಲು ನಾವು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಅಥವಾ ಹಸಿವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಬೇಯಿಸಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ? ನಾವು ಏಕೆ ಅನೇಕ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು? ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ತಿನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುವುದಕ್ಕಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವು ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿಕರ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾರೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೇವರತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವಾದ ನಿರ್ಗುಣತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಗುಣಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಬಡತನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಜೀವನ ಮತ್ತು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದು ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವವರೂ / ಧನಿಕರೂ ಬಡವರಂತೆ ಬದುಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಶ್ರೀಮಂತರು ತಮ್ಮ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಬಡವರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಪುಣ್ಯ, ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಯಕೆಯನ್ನು

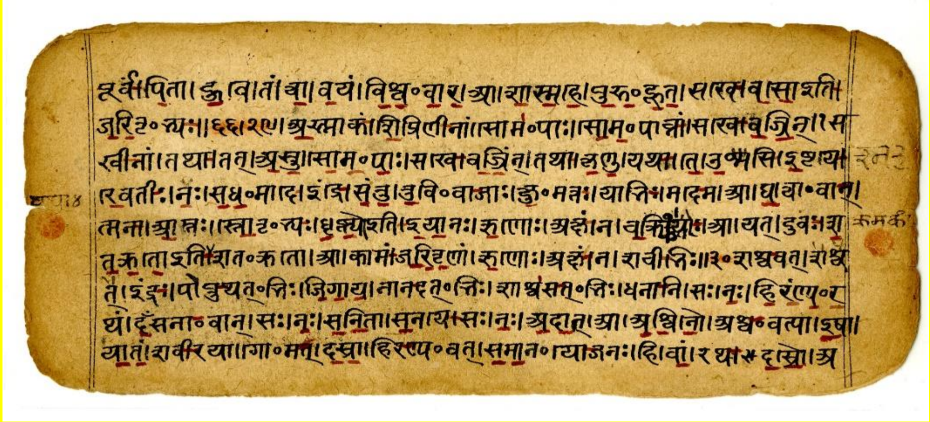
ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಷ್ಟೂ ಆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಅಥವಾ ನೆಮ್ಮದಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಬಡತನ ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

22 ವೇದಗಳ ಉತ್ತುಂಗವಾದ ವೇದಾಂತವು ದುಃಖವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಬಯಕೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಆ ಬಯಕೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಆಸೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮಗಳ ಪಾಪ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ದೇಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದುಃಖವೂ ತೊಡೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

23 ನಾವು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ದುಃಖವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಒಂದು ಸ್ಥಳದ ಜನರಿಗೆ ದುಃಖವೆಂದು ತೋರುವುದು ನಮಗೆ ದುಃಖಕರವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಮಲದ ಎಲೆ ಮತ್ತು ಕಲಕೋಡಿ - ಬೀಜದಂತೆ ದುಃಖವಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುವುದನ್ನು ಯೋಗ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. "ದುಃಖದೊಂದಿಗೆ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ಯೋಗವೆಂದು ಸೂಚಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ, ದುಃಖದೊಂದಿಗಿನ ಒಡನಾಟವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು."

24 ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಲು ವೇದವು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು. ಯೋಗ, ಧ್ಯಾನ, ಸಂಯಮ, ತ್ಯಾಗ, ಕರ್ಮದ ಸಾಧನೆ - ವಾಸ್ತವದ ಒಂದು

ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ; ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಏನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ವಾಸ್ತವ. ಆ ವಾಸ್ತವವೇ ವೇದದ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಥೆಯಾಗಿ ಹೆಣೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಮತ್ತು ನಂತರ ಆ ಕಥೆಯೂ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

25 ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕಾಗಿ? ಇದು ದೇಹವನ್ನು ಸದೃಢವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಡಲು. ದೇಹವು ಬಲವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ದೇಹವು ರೋಗಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ರೋಗ ಇದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಶರೀರವನ್ನು ನೀಡಿದವನು ಪರಮಾತ್ಮ. ಇದು ಸತ್ಯ, ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ನಾವು ಹಲವಾರು

ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಹವು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು,

ನಾವು ಅದನ್ನು ರೋಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು. ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನವು ರೋಗಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆಯುರ್ವೇದವು ಅದ್ವೈತ ಅನುಭವದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

26 ಸವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ: ಮನಸ್ಸು ಯಾವುದೇ ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

27 ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಮಾಧಿ: ಇದು ಯೋಗದ ಗುರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ, ಮನಸ್ಸು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಆತ್ಮವು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಹೊಳೆಯಲು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದ್ವೈತದಲ್ಲಿಯೂ ಧ್ಯಾನದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನದ ವಸ್ತುವು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿದೆ.

28 ಸಹಜ ಸಮಾಧಿ: ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ವಯಂ -ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷಣಿಕ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸಡ್ಡೆಯೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

29 ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಮೂಲಕ ಯಾರನ್ನು

ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದು ಅವರು ಕೇಳುವ ಮತ್ತು ಅವರ ದುಃಖವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ದೇವರಿಗೆ ಸೀಮಿತ ಎಂದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

30 ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಹಿಂದುತ್ವವು ಭಕ್ತಿ, ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಶುದ್ಧೀಕರಣದಿಂದ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಇತರ ಧರ್ಮಗಳು ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷದಿಂದ ಬೆಳೆದಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರು ಹಿಂದು ಧರ್ಮದೊಳಗೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ಇತರ ಧರ್ಮದವರ ಪ್ರಬಲ ಪ್ರಚಾರ, ಯುದ್ಧಗಳು, ಹಣದ ಆಮಿಷ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ (ಮಹಾತ್ಮ) ನಾವು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ವೇದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಿದೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಹೂಬಿಡುವ ಮರವು ಜೇನುನೊಣಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ, ಜಗತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತದೆ.

31 ಮಗು ಮಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕೈಗಳನ್ನು ತಾಯಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ. ಮಗು ಕೋಪಗೊಂಡು ಅಳುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾಳೆಯೇ? ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ತಾಯಿಯ ಕರುಣೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬರುವ ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಥವಾ ಹಾನಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಅವಳ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದೆ; ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರೆ - ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ. ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ, ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಲಿ ಏನೇ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಆಕೆಯ ಕೃಪೆಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ನೀಡುತ್ತಾಳೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಅದು ಏನನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆಯೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹಿಂದಿನ ವರ್ತಮಾನ

ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ದೇವರು ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ದೇವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಬಂಧು ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿ ಇಲ್ಲ.

32 ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮೌನವಾಗಿರುವ ಮಗು ಅಥವಾ ಮೂರ್ಖನನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಲಾರೆವು. ಅವನು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಾವು ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಪಾಪದ ಫಲಿತಾಂಶ. ಆತ ಯೋಗಿ ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದು, ಆತನ ಬುದ್ಧಿಯು ಖಡ್ಗದಂತೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಒಣಗಿದ ಮರದಂತೆ ಆಗಬೇಕು, ಸ್ಥಿರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಚಲ ವಸ್ತುವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನ ಸುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನ ಜ್ಞಾನವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರು ಉತ್ಸಾಹ ಅಥವಾ ದುಃಖದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಬಾರದು. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಸತ್-ಚಿತ್-ಆನಂದ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

33 ದೇವರು ಕರುಣೆಯ ಸಾಗರವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಎಂದು ಅವನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಾವು ಆತನಿಗೆ ಏಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಬೇಕು? ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರವೆಂದರೆ ಅನುಪಯುಕ್ತ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಪಯುಕ್ತ ಜನರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ನಾವು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞನ ಮುಂದೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಮಗೆ ಇದನ್ನೆ ಅಥವಾ ಅದನ್ನೇ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಲು ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಮರ್ಥನೆ ಇಲ್ಲ.

34 ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಭಜನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಭೂಮಿಯು ಒಂದು ದಿನ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಸೃಷ್ಟಿ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಕ್ಕೆ

ಕಾರಣವಾದ ಕೆಲವು ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಅದನ್ನು ದೇವರು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆಯ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಸಣ್ಣ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಮರಣದ ನಂತರ ಸರ್ವಶಕ್ತನೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾರಿಂದ ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಅದುವೇ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸ್ಥಿರವಾದ ತತ್ವ ದೇವರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

35 ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳೆ ಆದರೆ ನಂತರ ವಿಶ್ವಾಸದ್ರೋಹಿ ಮಗ ಅವಳಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತಾಯಿ ಮಗನ ವಿರುದ್ಧ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಪುತ್ರರ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿವೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಸತ್ತರೆ ಮರಣವು ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಣ ಜಮಾ ಮಾಡಿದ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಗತ್ಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜನರ ದುಃಖಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ವತಃ ದಿವಾಳಿಯಾದಾಗ ಅಥವಾ ಮುಚ್ಚಿದಾಗ ಠೇವಣಿದಾರರು ಅಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದುಃಖಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಜೀವನಾಂಶವನ್ನು ನೀಡಿದವು. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದುಃಖ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ನಾವು ಯಾರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೇವೆಯೇ?

ಈ ಜನ್ಮದ ಉದ್ದೇಶವು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅವಿಭಜಿತ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದು. ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಷಯವು ಜಗಳವಾಡುವ ಅಥವಾ ಬೇರ್ಪಡುವಂತಾಗಬಾರದು. ನಾವು ನಾಶವಾಗದ ದೇವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಾವು ಇತರರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಬಹುದೇ? ದೇವರು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಕಲಿಯೋಣ. ದೇವರು ಶಾಶ್ವತ ಮತ್ತು ಆತನ ಮೇಲಿನ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಬೇಕು.

36 ನಾನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಹ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿದಂತೆ ಒಂದು ಮೇಲ್ನೋಟ, ನನ್ನ ಭ್ರಮೆಯು ಸರಿದಂತೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಕೆಲವು ಆತ್ಮಗಳು ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಆತ್ಮಗಳು ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ದೃಡವಾಗಿ ಬೇರೂರಿವೆ, ಇತರರಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತವೆ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಲಾಭಗಳು ಮತ್ತು ಸೌಕರ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಾಧನಯಿರುತ್ತದೆ.

37 ಜನ್ಮವಿದೆ ಮತ್ತು ಸಾವು ಇದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕಾಮವೇ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಸಾವಿಗೆ ಸಮಯವೇ ಕಾರಣ. ಕಾಮದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದದ್ದು ಕಾಲದಿಂದ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಮ ಬಂದರೆ ಬೀಜ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಮಯ ಬಂದರೆ ಮರ ಸಾಯುತ್ತದೆ. ಕಾಲೋ ಜಗತ್ ಭಕ್ಷಕ: ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರು ಕೂಡ ವಿಭಜನೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಯಾವುದೇ ಉತ್ಪಾದನೆಯಿಲ್ಲ. ಸಮಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿನಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಕಾಲ ಮತ್ತು ಕಾಮವನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕು.

ಈಶ್ವರನು ಕಾಮವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ಹೊಡೆದನು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರೆ, ನಮಗೆ ಹುಟ್ಟು ಅಥವಾ ಸಾವು ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿಗೆ ಪಾವತಿಸೋಣ.

"ಜಗತ ಪಿತರೌ ವಂದೇ ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರೌ"

38 ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಯಾವಾಗಲೂ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಸ್ಟರ್ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಜಮಾನನು ಮೂರ್ಖನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಹೊಗಳುವ ಸೇವಕನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾಸ್ಟರ್ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಹೊಗಳುವವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡುವವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಸ್ಟರ್, ದೇವರ ವಿಷಯವೂ ಹಾಗೆಯೇ.

39 ಗಣೇಶನ ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ನಾವು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಏಕೆ ಒಡೆಯುತ್ತೇವೆ? ಅವನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮಗ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನವು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತಲೆಯ ಬದಲಿಗೆ ನಾವು ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ

ಒಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಗಣೇಶನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಬೇಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ನಾವು ದೇವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮೂರು ಕಣ್ಣಿನ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸನ್ಯಾಸಿ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಾಗ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

40 ದೇವರು ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನೀವು ಆತನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅವನು ದೂರ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನೀವು ಅಲೆದಾಡಬಹುದಾದರೂ ನೀವು ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ರಾಜನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತಿರುವ ಹುಡುಗಿಯ ಕಥೆಯು ಹೀಗೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಣದ ನಂತರ ಆಕೆಯ ಪೋಷಕರು ಈಗಾಗಲೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಆವಿಷ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ವರ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದ ಅವಳು ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಬಿಂದುವಿಗೆ ಬರಲು ಸುದೀರ್ಘ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು.

41 ನಾವು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಕನ್ನಡಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ. ನಮ್ಮೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುವ

ಮತ್ತು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುವವನು ದೇವರು. ನೋಡುವ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ದಾರ್ಶನಿಕನೇ ಕಾರಣ. ಆ ಕಾರಣವೇ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನ. ಆ ಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲಿದೆ? ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಸ್ಥೂಲರೂಪವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರೋ ಅದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ.

42 ಸಂತೋಷವು ಸ್ಥಿತಿ, ಹಣ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇದು ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಂತೋಷದ ಚಿಕ್ಕ ತುಣುಕು, ಅದು ನಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಆನಂದ. ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ ಒಳಗಿರುವ ಆನಂದವು ಯಾವುದೇ ಸಂತೋಷವು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ತುಂಬಿದ್ದರೂ ಅದು ಚಲನರಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

43 ನಾವು ಗೀತೆಯ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೆ, ಭಕ್ತಿ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ವಿರೋಧಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳು ಕಂಡುಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಗವಂತ ಭಕ್ತನನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ದೇವರ ರೂಪವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ಈ ಭಕ್ತಿ ನಮಗೆ ದೇವರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ನಂತರ ರೂಪವಿಲ್ಲದ ದೇವರು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ವಾಸ್ತವ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅದು ಕಿವಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳುತ್ತದೆ, ಕಾಲುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಭಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ರೂಪವನ್ನು

ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ವಸ್ತುವಿನ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ.

44 ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣದ ತುಂಡುಗಳು ಆಯಸ್ಕಾಂತದಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತವಾಗುತ್ತವೆ; ಪರಿಶುದ್ಧ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೃದಯವು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತದೆ; ಬಳ್ಳಿ ಮರವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ನದಿಗಳು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

45 ತಾತ್ವಿಕ ಸತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಉಡುಗೆ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನಿಜವಾದ ಮೌಲ್ಯ, ಪ್ರೀತಿಸುವ ಸ್ವಭಾವ (ಶಾಂತಂ), ಕಠಿಣತೆ (ತಪಸ್ಸು) ಮತ್ತು ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಹಿಂದುತ್ವವು ತನ್ನ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಸಂತರ ಅನುಕ್ರಮದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಒಬ್ಬ ಸಂತ ಇದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಏಳಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

46 ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಸ್ಥಳದಂತಹ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಜ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿವೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯು ಜೀವಿ ಬಯಸಿದವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ, ಅದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಉನ್ನತೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಧರ್ಮ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ರಾಜ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥ: "ರಾಜ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಕಾರಣಂ".

47 ಉಪಾಸನವೆಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಅಥವಾ ಧ್ಯಾನದ ಏಕಾಗ್ರತೆ. ಏಕಾಗ್ರತೆಗೆ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ವಾಸ್ತವವು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮ ಸತ್ಯದಂತೆ ದೇವರು ನಿರಾಕಾರ. ಆದರೆ ಒಂದು ರೂಪದ ಉಪಾಸನವನ್ನು ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು. ಒಂದು ನಮೂನೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಮಾದರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಫಲಿತಾಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಎಂದು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಉಪಾಸನೆಗಾಗಿ ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ವಿಭಿನ್ನ ಉಪಾಸನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳೆಂದರೆ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸಲು ತರಬೇತಿ ನೀಡಲು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಉಪಾಸನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಉಪಾಸನೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ; ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

48 ಹಸಿ ಹಣ್ಣಾಗಲೀ ಮರವಾಗಲೀ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಿಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಣ್ಣು ಮಾಗಿದಾಗ ಈ ಬಾಂಧವ್ಯ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಕೋಪ, ಅಸೂಯೆ, ಭಾವೋದ್ರೇಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಹಣ್ಣುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಣ್ಣಾಗುವ ಮೊದಲು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ರುಚಿಯ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಯಿತು ಆದ್ದರಿಂದ ಮರದಿಂದ

ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಸೋತವರು. ನಾವು ಈ ಅನುಭವಗಳ ಗುಲಾಮರಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಂದಿಗೂ ನೆರವೇರಿಕೆ ಅಥವಾ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

49 ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದಾಗ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಆತ ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ದೂರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡರೆ, ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಗಾಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಆತನ ಕೃಪೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನರ್ಹರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನಾವು ಆಹಾರ, ವಸತಿ ಮತ್ತು ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ದೇವರ ಅಪಾರ ಕರುಣೆಯಿಂದಾಗಿ. ನಾವು ಎದುರಿಸುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಾವು ಹಾಕಿರುವ ವೇಷದ ಆಶೀರ್ವಾದವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.

50 ಮಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಗುವಿನ ಕೈಗಳನ್ನು ತಾಯಿ ಕಟ್ಟಬಹುದು. ತಾಯಿಯ ಈ ತೋರಿಕೆಯ ಕ್ರೌರ್ಯ ಮಗುವಿನ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ. ಹಾಗೆಯೇ ತೊಂದರೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಾಗಿದೆ. ಜೀವನದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ, ತೊಂದರೆಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಆದರೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತಾಣ. ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ದೃಶ್ಯೀಕರಿಸಲು ನಮ್ಮ ಅಸಮರ್ಥತೆಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ನರಳಿದಾಗ ನಾವು ದೂರು ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅದರ ಸರಿಯಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

51 ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರು ಆ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ದೈವಿಕ ಮೂಲವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿನಮ್ರತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಭಾವದಿಂದ ಉತ್ಸುಕರಾಗಬಾರದು.

ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಸ್ನೇಹಪರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ;

ಇತರರನ್ನು ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ನೋಡಿ; ಯುದ್ಧವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ; ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ;

ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬೇಡಿ; ತಾಯಿ, ಭೂಮಿ, ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆಯೇ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು;

ದೇವರು ಕರುಣೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವ ತಂದೆಯಂತೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರು ಅವನ ಮಕ್ಕಳಂತೆ!

ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಬದುಕು; ದಾನದಿಂದ ಬದುಕು; ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬದುಕು; ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ.

ನಿವೇಧನೆ – ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾದ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಹರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಚಿರು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಗಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕಂಚಿ ಮಠದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಾಷಾಂತರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಧಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರೆಂಬ ಅಶಾದಾಯಕದಿಂದ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ. ತಪ್ಪುಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಇ ಮೇಲ್ srikamkri@gmail.com ಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

L. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

Note: Images sourced from Internet for non-commercial use.

